

IZHAJA VSAK DAN

tudi ob nedeljah in praznikih ob 5. ob ponedeljkih ob 9. zjutraj. Pesmične šte. se prodajajo po 3 nvč. (6 stot.) v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici, Gorici, Kranju, Št. Petru, Postojni, Sežani, Naborini, Sv. Luciji, Tolmini, Ajdovščini, Dornbergu itd. Zastarele šte. po 5 nvč. (10 stot.).

OGLASI SE RAČUNAJO NA MILIMETRE v širokosti 1 kolone. CENE: Trgovinski in obrtni oglasi po 8 st. mm, smrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov po 20 st. mm. Za oglase v tekstu lista do 5 vrst 20 K, vsaka nadaljna vrsta K 2. Mali oglasi po 4 stot. beseda, najmanj pa 40 stot. Oglase sprejema Inzeratni oddelek uprave „Edinosti“. — Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. Plačljivo in utočljivo v Trstu.

EDINOST

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

NAROČNINA ZNAŠA

za celo leto 24 K, pol leta 12 K, 3 mesece 6 K; na naročbe brez dopolne naročnine, se uprava ne ozira. Naročnina na nedeljsko izdanje „EDINOSTI“ stane: za celo leto Kron 2-20, za pol leta Kron 2-60.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Neprankovana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Naročnino, oglašje in reklamacije je pošiljati na upravo lista UREDNIŠTVO: ulica Giorgio Galatti 18 (Narodni dom).

Izdajatelj in odgovorni urednik ŠTEFAN GODINA, Lastnik konsorcij lista „Edinost“. — Tiskarna Tiskarna „Edinost“ vpisana zadruga z omejenim poročstvom v Trstu, ulica Giorgio Galatti šte. 18.

Poštno-hranilnični račun št. 841-652. TELEFON št. 11-57.

BRZOJAVNE VESTI.

Björnson umira.

PARIZ 2. Kakor se čuje, Björnson Björnson na smrtni postelji. Ni nikake nade, da bi mu se obrnilo na bolje.

Krečansko vprašanje.

PARIZ 2. „Echo de Paris“ piše o krečanskem vprašanju: Zdi se, da nočejo Krečani poslušati zmernih nasvetov veseli. Svobodno jim. Nositi pa bodo morali vse posledice svoje pustolovske politike. Ta politika prisili evropske zaščitne vlasti, da zopet zasedejo Kreta in da zasedejo otok tudi Turki. To zadnjo možnost pretresujejo že tudi štirje zaščitne vlasti. Glede tega naj Krečani nikakor ne varajo sami sebe.

Turčija.

CARIGRAD 2. Listom je prepovedano razširjati vojaške vesti.

CARIGRAD 2. „Jeni Tanin“ govore o pesimističnih nazorih o nevarnosti vojne pravi, da izbruh vojne je odvisen od orientjske politike veseli, ki naj zavezajo bojaželjnost v Sofiji in Atenah ter naj podpirajo miroljubna stremjenja Turčije. „Tasquire Eskiar“ pozivlja vlasti, naj priznajo pravice Turčije z deli ali naj pa prepustijo Turčiji, da si sama napravi pravico.

Grška.

ATENE 2. Zasedanje zbornice je zaključeno in zbornica sklicana na izredno zasedanje za 14. februarja.

Povodenj v Franciji.

RANEN 2. V Saint Pierre de Vanoray so ustanovili stanovalci 3 km dolgo stezo za silo, da bi se obvarovali pred poplavljanjem. 70. pešpolk je odšel tja v pomoč.

Voda v Parizu upada.

PARIZ 2. Do 7. ure zjutraj je padla Seina za 1-45 m. Mesto se čim dalje bolj osušuje.

Železniška nezgoda.

DUNAJ 2. Osební vlak št. 6016 črte Heiligenstadt zapadni kolodvor je danes pri vožnji v kolodvorsko lopo zapadnega kolodvora Dunaj, udaril v odbijalne ploče. Pri tem je bil lahko ranjen en potnik, revident c. kr. drž. žel. Janowsky.

V Italiji ni povodnji.

RIM 2. Poročilo nekaterih inozemskih listov, da je v Italiji vsled povodnji oviran redni promet vlakov, je popolnoma neosnovano, ker niso v Italiji nikjer povodnji napravile škode.

Boj med kapitalom in delavci.

PARIZ 2. V Esperazi, departement Aude je izbruhnila v tovarnah klobukov stavka. Delavci so zlostavljali nekatere tovarnarje. Stavkojoči delavci so poskusili spraviti s tira tudi en tovorni vlak, kar pa je bilo še pravočasno preprečeno. Ker je orožništvo nasproti množici brez vsake moči, je odpotovalo na lice mesta orožništvo.

Nesreče v rudnikih.

VRATISLAVA (Pruska Šlez.) 2. V premogovniku „Gottesseggen“ je v Heilendehrandovemu rovu iz nepoznatih razlogov izbruhnil požar. Delavci so se še pravočasno rešili.

PEORIA 2. (Illinois.) Glasom nekega poročila iz Bartonville so tamošnji rudniki v ognju. Bržkone se nahajajo v rovih ljudje.

PODLISTEK.

Črna kača.

Ob teh zdvajanjih je izračunil Mano, da se je pretakala voda natanko tri mesece, odkar se on jezi in naslaja z nešablonsko nevesto in njeno ljubeznijo. Doslej sta govorila vedno le o njem in njegovih razmerah; ona mu je bila še zmerom zapečatenata knjiga. Poslej mu je začela zaupavati pomalem, kakor se daje bolniku — strupa na sladkorju. Tožila mu je najprej o materi, ki mora skrbeti za njo ona sama. Mano se je čudil, da ima njegova ljubica samo mater in njena mati samo svoj priimek, ne po možu.

„Če pa ni drugače!“ mu je posvetila Ivanka, ga pogledala vprašujoče in takoj je spoznal, da ni drugače. Danes, v dobi ženske emancipacije moramo kavalirski prenesti tudi to. Tako se je tolažil Mano in se čudil svojemu junaštvu.

Določila sta prihodnost njeni materi, podčrtala v koledarju dan poroke in doglala, da mora Ivanka prinesiti potrebne dokaze, da ni črna kača, marveč popolnoma človeškega in sicer ženskega pokolenja z vsemi pravicami in dolžnostmi.

PEORIA 2. (Illinois.) Glasom nekega poročila iz Bartonville so se rešile vse osebe, ki so se nahajale v gorečih rovih.

DRAKESBORO 2. (Kentucky.) V tukajšnjem premogovniku se je iz neznanega vzroka pripetila grozna eksplozija. Iz rovov so potegnili 20 mrličev. 40 delavcev je še zaprtih v rovih.

Z občnega zbora političn. društva „Edinost“

dne 30. januarja v „Narodnem domu“.

Poročilo tajnika g. dr. J. Wilfana.

Slavni občni zbor!

Narodna misel je privedla do ustanovitve našega političnega društva: iz narodne misli se je rodilo, njej je bilo posvečeno od svojega nastanka. V tem oziru ni misliti toliko na one pojedince, ki so društvo osnovali pred več nego 30 leti, kolikor je upoštevati narodno misel kot tako, ki je probujala in na se pritegovala vse politično stremljenje v našem narodu. Politično društvo, katero se je leta 1878. osnovalo za primorske, posebno pa za tržaške (okoljske in mestne) Slovence, ni moglo biti drugačno, nego narodno, ali, če je tako bolj prav, nacionalistično.

Narodna misel še dolgo ni izpolnila naloge, odkazane jej v zgodovini človeškega razvoja. To velja celo za one narode, ki so najbolj močni in najdalje napredovali: velja pa v stokrat večji meri za tak narod, kakoršen je naš. Če bi narodna misel med nami otemnela in ugasnila, pomenjalo bi to resnično izgubo na moralnem in materialnem blagostanju ljudstva, katero se je v poslednjem stoletju kot prerajajoči slovenski narod vzbudilo in se tako vstrajno, če ne vsekdar uspešno, borilo proti uplivom neugodnega svojega političnega položaja.

Na tržaškem ozemlju — to mora priznati vsakdo, kdor ne vidi prekratko v jednostranski zaslepljenosti ali predaleč ne seza v osebni politični pohlepnosti — na tem ozemlju posebej mora narodna misel še za desetletja ostati vsemu našemu ljudstvu skupna vodilna misel: v narodnem boju, dokler se mu tak boj usiljuje, v uspešni tekmi, ko bo narodni mir zagotovljen, naj to ljudstvo kot jeden najznamenitejših delov slovenskega naroda napreduje na vseh poljih človeškega stremjenja, krepko premagujoč zunanja nasprotna in morebitne notranje težave.

Zvesto torej svoji narodni nalogi, katere mu ne nalaga sentimentalnost ali „solzarstvo“, ampak trezno spoznavanje našega položaja, skušalo je naše politično društvo ustrezati ji, tej svoji nalogi, tudi v minolem društvenem letu, kolikor možno bolj.

Dve sta glavni meri, v katerih se mora vršiti naše delovanje, jedna bolj na zunaj, ekstenzivna, druga bolj na znotraj, intenzivna, in po teh dveh merah se mi je tudi ravnati v mojem poročilu.

* * *

Na zunaj, to se, z ozirom na dane razmere, pravi: predvsem v boju proti onim silam, katere so naši narodnosti v Trstu in njega okolici sovražne in škodljive, dosegli smo marsikateri lep uspeh, ki ni prinesel samo hipnega zadoščenja, ampak bo rodil, — tako je upati —, tudi dobrega sadu.

In res jih je prinesla...

Cestital si je Mano, da ni drugače naslovil svoje povesti, nego „črna kača“. Svinčnik je vrgla ob tla, zagrabil z vsemi petimi prsti v lase na temenu in jih nategnil, kakor angelj Habakuka, nosečega močnega lačnemu Danielu v levkemu brlogu. Las si vendar ni izpulil, preveč jih je bil zagrabil. Ljubica mu je namreč povedala, da je že naprednj poskrbela zabavo bolni materi: v doglednem času bo namreč lahko zibala doma in se radovala nezakonske hčere in nje nezakonskega naslednika...

Košarju ta novica navzlic pisateljski bistroumnosti ni hotela v glavo, ne iz glave.

„Kaj misliš, da sem jaz —“

„Ne ti, Vi ne; on še ničesar ne ve.“

„On? Kdo je ta?“

„Oh...!“ se je začelo zdihovanje, „ko sem pa tako nesrečna —“

„Da ti nekaj veš, on pa ničesar o tem, kar sta vendar oba —“ Mano ni hotel končati. „On“ mu je odprl novo perspektivo, Pa kako?

Vstal je in odšel molče, ona je tekla za njim, ga vlekla nazaj, naslanjala glavico na njegovo ramo, prosila oprostjenja in mu v solzah zatirala neskončno ljubezen.

Iztrgal se je in odšel moško, ponosno,

V prvi vrsti mi je omeniti volitve v mestni svet, oziroma deželni zbor tržaški, vršivše se od 13. do 30. dne junija meseca lanskega leta, ki so dovedle do pričakovane izvolitve dvanajstice slovenskih zastopnikov iz okoliških volilnih okrajev, vrhu tega pa do takih rezultatov tudi v mestu, da smo mi sami bili iznenadjeni, da so sturmeli naši bližnji in daljnji rojaki, nasprotniki pa sta prevzela groza in strah. V okolici se italijanska stranka ni niti podala oficijelno v boj; neoficijelni njeni, več ali manj samozvani kandidati so podlegli na prvi volitvi se sramotnimi manjšinami. Niti se ni mnogo bolje godilo socialistom. Mestne volitve za IV. razred so v narodnem oziru izpadle razmeroma še bolj ugodno za nas. Vsled samostojnega nastopa slovenske narodne stranke so se morale vršiti v vseh šestih volilnih okrajih ože volitve, v katere smo prišli tudi mi, — to je nadvse znamenito in dobrega pomena za bodočnost —, v III. okraju z jednim, v IV. z vsemi tremi in v VI. okraju z vsemi štirimi kandidati.

Te volitve pomenijo za tržaško Slovenstvo velik politični uspeh, objednem pa so bile za naše politično vodstvo zelo poučne v mnogih ozirih. Glasen opomin so bile, da bodo naši zunanji uspehi trajni, le če bomo skrbno gojili svojo organizacijo. K tej točki se mi bo povrniti v zadnjem delu tega poročila.

Tu pa se moramo še spomniti s priznavanjem in hvaležnostjo dejanske in izdatne pomoči od strani drugih v našem mestu bivajočih Slovanov, ki umevajo naš položaj in se zvesto bojujejo ob naši strani. Posebno mi je imenovati brate Hrvate, ki so o priliki poslednjih mestnih volitev razvili navdušenje in požrtvovalno agitacijo. Naj bodo prepričani, da tržaški Slovenci čutimo, koliko smo jim hvale dolžni, hvale, ki je pač ne zmanjšuje, ampak jo poglobljuje zavest, da bi tudi mi v enakem slučaju pomagali bratu, borečemu se proti tujcu za svojo pravico in svoj dom.

Navesti mi je nadalje nadomestno državnozborsko volitev za III. mestni okraj, ki se je vršila 14. dne novembra meseca lanskega leta. Kljub temu, da je sploh manjkalo zanimanje za to volitev, ohranili smo v njej svoje prejšnje pozicije. Če ne bi se bila to pot potegnila meja volilnemu okraju nekoliko drugače, ko 1907. leta, tako, da ne bi ostale izključene iz njega neke hiše in ž njimi tudi znatno število naših volilcev, skoraj gotovo bi bili tudi takrat še samostojnim nastopom dosegli, da bi se bila morala vršiti oža volitev izmed italijanskega in socialno-demokratskega kandidata: saj je italijanski narodni kandidat, kljub strastni, tudi protizakoniti agitaciji, dosegel le 27 glasov večine nad polovico vseh 5500 in toliko veljavnih glasov. Proti izvolitvi državnega poslanca dra. Jurja Pitacco vložil se je od naše strani protest na poslansko zbornico.

Kar se tiče zunanjega delovanja našega društva, omeniti mi je še volitve v predstojništvo „Zavarovalnice proti nezgodam“, ki nam niso dale zaželenih rezultatov, posebej, ker je manjkala med izventržiškimi Slovenci potrebna organizacija.

V dobrem spominu je končno veliki shod, ki se je 12. dne minolega meseca vršil v „Narodnem domu“ tržaškem in ki je vspel v veličanstveno manifestacijo za naše zahteve na šolskem polju, — zahteve in

užaljen iskat tolažbe v pijači... Ona je imela v tem času slajše zabave z drugimi...

To naj bi bil konec. Nič in zopet nič. Najbolje, da ne začnem ničesa. Sklenjeno, storjeno. Pod naslov nezačete povesti je zatikal nekaj, česar sam ni utegnil prečitati, tako hitro je namreč zaprl dnevnik in odšel zares — v gostilno.

Tam mu je pa povedal že na pol okrogli Batič, da njegova povest še ni končana. Mano Košar mu ni verjel in ga tudi ni poslušal, ko je trdil, da je imela črna kača še vse drugačne namene, zakaj ga je lovila, vjela in prižemala na-se.

Jezilo ga je, da je nadležni žganjar vedel več nego on ter vedno čeljustil samo o tem, kako je nekdo drugi kosil ledino tam, kjer je mislil Mano, da je osigurana samo njemu. Zato je krenil v gostilno k Švigarju. Dobro je vedel, da se tam čisto mudi ona, toda sedaj se je bo znal ogniti. Morda jo bo tudi sram.

Sel je v lopo pred vinskim hramom ob cesti ter poklical pit gospodarja, vrlega starčka Švigarja, ki mu je bil tovariš že pri mnogem poliču. Prva nesreča je bila, da mu je prinesla vino — ona, druga pa, da se je Švigar prepogosto izgubljal od začete

želje, ki se žalibog niti letos, — to je grenki refren vseh naših letnih poročil —, niso približale izpolnitvi.

Kratkosti na ljubo naj opazim na koncu vobče, da je naše društvo v minolem letu sledilo pazno in po potrebi tudi z aktivnim delom vse pojave, ki so imeli pomena za politični položaj tržaškega Slovenstva.

* * *

Preiti mi je sedaj na ono stran društvenega delovanja, katero sem prej označil kakor notranjo ali intenzivno in bi jo morda še točneje imenoval: organizacijsko.

Predpostaviti mi je sledeče. Na 33. rednem občnem zboru 8. dne novembra meseca 1908. leta izvoljeni odbor je bil sestavljen tako-le: dr. Otokar Rybář, predsednik; Alojz Goriup in dr. Edvard Slavik, podpredsednika; Filip Ivanišević, blagajnik; dr. Josip Wilfan, tajnik; Edvard Dobrila, Ivan Jaklič, dr. Gustav Gregorin, dr. Josip Mandić in Anton Miklavc, odborniki; Valentin Cibic, Ferdinand Ferluga, Josip Gregorič, Fran Košuta, Josip Negode, Martin Pečar, Dragotin Pertot, Anton Sancin Drejač in Josip Urbančić, odbornikov namestniki. Vršilo se je približno trideset odborovih sej, vrhutega so se odborniki shajali po potrebi na posvetovanje, posebno za časa volitev. Razun javnih, osobito volilnih shodov so se prirejali pred in med volitvami tudi mnogi zaupni sestanki, na katerih so se odborniki posvetovali z zaupniki, izbranimi izmed volilcev.

Ako naj se notranje, organizacijsko delovanje našega društva v minolem letu kratko in točno označi, moralo bi se to z besedami: dela preveč, delavcev premalo! Kulturno, gospodarsko, strokovno, društveno in javno delovanje se je med nami razvilo tako, da izcprava moči vseh onih, ki so voljni delati na polju skupnih ali kolektivnih interesov jedne ali druge vrste. Temu pa je posledica ne samo preobremenjenost onih prereditelj, ki se pečajo s političnim delom, ampak tudi neko odjejanje čvrste naše organizacije, obsegajoče vse javno delovanje okoliških in mestnih Slovencev. V takem stanju stvari bi lahko tičala nevarnost za bodoča leta, dokler se namreč naša organizacija ne prilagodi spremenjenim, bolj komplikovanim razmeram.

V novem društvenem letu čakajo nas mnoge naloge, ki spadajo v prej označeno zunanje ali ekstenzivno društveno delovanje. Koncem 1910. leta se ima vršiti ljudsko štetje: izkušnja nas uči, da se pri tem opravi, ki bi po svoji vrsti in svoji naravi imelo biti nekaj vzoren primer nepristranske, pravilne in natančne javne uprave, vršijo krivice na škodo naše narodnosti, proti katerim se moramo najodločneje boriti. Koncem tega leta bodo tudi zopet volitve v predstojništvo „Zavarovalnice proti nezgodam“ in, kakor pred štirimi leti, tudi v njeno razsodišče. Tu je treba ohraniti pridobljeno in priboriti ono, kar nam po pravici gre. Omenjam še korake za odpravo razmer, za naš narod škodljivih in naravnost poniževalnih, pri javnih uradih, posebno na sodiščih in nadvse pri tržaški poroti. —

Vendar temu in podobnemu zunanemu političnemu prizadevanju mora odgovarjati zdrava in krepka notranja organizacija: v njej je pogoj in podlaga vsakemu uspehu.

Zaradi tega bo moralo novemu odboru veljati za glavno nalogo, da prouči, v ko-

pijače. Vedno očitneje se je ponujala nji prilžnost, da pomore svojim načrtom v pravo življenje; zakaj da je bil „on“ dokaj manjši v njenih očeh od Mana Košarja, to je bilo očitno. Kako naj si tukaj pomaga ženska glava?

Mano je dobro vedel, da si bo znala pomagati in se tudi bal na račun svoje priznane prijenljivosti nasproti nežnemu spolu. Nagloma je zbral v obrambo najmarkantnejše spomine in ž njimi svoje prvotne sumnje o njeni nezvestosti, in kmalu je spoznal, da je Batič blebetal resnico: ona mu je molče sedela nasproti.

Pogledovala je v mizo, na cesto, Mana, in potem zopet samo sebe — prav kakor človek, ki bi rad nekaj povedal, pa ne more začeti. Mano se je naslajal ob njeni zadregi, češ: črna kača, tudi ti si mučila mene. Zdaj se ti vrača. Dobro ma je delo maščevanje, a še bolje njeno vprašanje: „Kako pa vi? Ali ste že kod drugod napregli? Jaz pridem k vam za deko!“

Mano je nekaj zamrmral, da on ne namera deklet; to je stvar hišne gospodinj, ki je pa nima.

„Pa se vzemiva midva. Veste, meni je neznansko hudo. Tako sem Vas imela rada! Pridite k nam in recite „da“, potem pa svatbo kakor hočete.“

liko je naša organizacija potrebna dopolnitve in reforme, da bo mogla tudi v novih razmerah ravno tako uspešno delovati, kakor prej.

Seveda ni pri tem izgubiti izpred oči jedne temeljne resnice: da bo namreč politično delovanje v dosedanjem smislu, ki nas je vendar dovedlo že do tako lepih uspehov, možno le dotlej, dokler se bodo vsi, ki so se lotili težavne naloge, zavedali prve svoje dolžnosti: podrežati osebe skupni stvari, odpovedavati se osebnim željam skupnemu cilju v prid, postavljati v ozadje tudi take programne točke, ki se komu vidijo kakor bistvo lastnega naziranja in čutenja, dokler ni doseženo, kar je zahteva ali postulat naše narodne misli, v kateri se mora, kakor začetkom rečeno, še za mnoga leta, osredotočiti politično delovanje in strem-ljenje tržaških Slovencev: skratka — politični delavci, ki zares ljubijo svoj rod, se bodo morali na tem ozemlju držati našega društvenega gesla, izbr-nega s proroško modrostjo od naših prednikov, „v edinosti je moč“.

Češki deželni zbor.

Kakor vse kaže, pride končno vendar-le do sporazuma med Čehi in Nemci na Češkem, v toliko, da pride do delovanja deželnega zbora. Zasedanje utegne trajati kakih 14 dni. V tem času se reši proračunski provizorij in nekatere druge predloge, ki se tičejo razmerja med obema narodnostima v deželi. Češki radikali so vprizorili veliko gonjo proti sporazumni akciji. A pogajanja nadaljujejo kljub temu z nado do uspeha.

Rekonstrukcija kabineta.

Glasom najnovejših poročil je rekonstrukcija 2. Bienertovega kabineta sklenjena stvar. Težave obstoje samo še glede oseb. Gotovo je baje, da odstopi nemški minister-rojak dr. Schreiner, ki bo nadomeščen z osebo, ki se ne peča aktivno s politiko. Mesto češkega ministra-rojaka bi se tudi spopolnilo s kakim višjim uradnikom. Delavsko ministerstvo bi dobil kak Čeh, dočim bi se imenovalo poljedelskim ministrom kakega Jugoslavana in sicer kakega Slovenca, ki ni poslanec.

Krščanski socijanci so se že sprijaznili z mislijo, da se pokliče v ministerstvo tudi kakega Jugoslavana, dočim nemške svobodomiselne stranke tega ne morejo prav razumeti. Konečno pa se bržkone udajo tudi svobodomiselne nemške stranke, ko se uverijo, da pridejo Jugoslavi do svojega ministra — če ne žnjimi, pa brez njih.

Tako nekako bi se glasila najnovejša poročila. Vsekako bi bila kvintesenca vsega tega to, da utegnemo dobiti Jugoslavi končno svojega ministra, ki ne bo ne krop, ne voda, kakega višjega uradnika, ki je morda rojen Slovenec, ki se je pa sicer že davno odtujil svojemu narodu, ki nam morda ne bo škodoval, a tudi ne koristil. Nu, „Slovenec je potrepljivi osel“, je zapel Stritar. Zato se udamo tudi takrat ponižno v voljo božjo, pa porečemo: Bolje nekaj, nego nič!

Proti Gessmanu.

Nemški nacionalci so vprizorili veliko agitacijo proti voditelju krščanskih socijalcev in bivšemu delavskemu ministru dr. Gessmanu. Očitajo mu namreč izdajsko postopanje v stvari lex-Kolisko. Na podlagi sankcioniranih jezikovnih zakonov Čehi sicer ne morejo imeti na Dunaju javnih šol s češkim učnim jezikom, a imajo še vedno lahko zasebne šole, brez pravice javnosti. Med te spada tudi šola Komenskega na Dunaju. Nemški besneži pa bi hoteli, da se onemogoči tudi omenjeno šolo. Zato se predložili deželnemu zboru zakonski načrt, po katerem bi smel biti tudi na takih zasebnih šolah nižje-avstrijske, ki nimajo pravice javnosti, le nemški učni jezik. Vsprejetje in sankcioniranje omenjenega zakonskega načrta bi

Mano Košar je osupnil in za nekaj časa priznal, da še ni prejel prve nesreče. Radoval se je vendar njene ponudbe, a še najbolj dostavka, da ne bo njega nič veljalo tisto: „Kar bo, če bo“. Krasno so se mu zablestele oči: A za-to toliko truda? Vese-lilo ga je, da je navil črno kačo do tolike odkritosti. Kavalirsko se je potem izgovoril, da bo treba tako važen korak najprej pošteno zaliti in potem šele dobro premisliti. Ivanka se me je nasmehala v samih krasnih slutnjah: moj bo, moj!

Izgovoril si je tridneven premislek, dasi bi bil nji zadoščal samo triuren odmor.

Tiste tri dni Mano ni pogledal dnevnika. Tretji dan proti večeru se je dvignil pošteno naspan, odprl drobno črno knjižico — zaupnico vseh skrivnostij, vzel iz nje posetnico s svojim imenom, napisal na njo eno samo besedo, pa jo naslovil nekdanji ljubici ter odposlal. Potem zabeležil je vsebino v dnevnik. Ko je premočil malone prazno stranic v njem, je zapazil, ne brez ironičnega nasmeha, pod naslovom: Črna kača. — „Vse je pobral hudič.“

„Nemogoče!“ — Najkrajša novela, ki je pa še ni napisal ne on, ne nihče drugi.

Toliko je pomogel sv. Škribancij.

Ivo Trošt.

imelo za posledico, da bi se moralo zapreti vse češke šole, ki jih vzdržava društvo Komesky na Dunaju.

To je bil vendar tudi za nemške krščanske socijalce malo prehud tobak. Zato je proti predlogu nemških nacionalcev nastopil imenom kršč. socijalcev dr. Gessmann. Zato so začeli nacionalci proti dr. Gessmannu zgoraj omenjeno agitacijo po deželi. On zastopa v državnem zboru mestu Krems in Stein. Minuli ponedeljek je sklical znani nemško-nacionalni besnež dr. Weidenhoffer v Kremsu javen shod, ki bi imel obsoditi dr. Gessmannovo izdajstvo. Ali, kakor se vidi, se dr. Gessmannu ne dela posebno sivih las zato, pač pa se še norčuje s svojimi nemško-nacionalnimi nasprotniki. Mej tem, ko je namreč govoril posl. dr. Weidenhoffer, je dospela na shod sledeča brzojavka. — dr. Gessmana: „Želim kazenski sodbi nad menoj najboljšega uspeha“.

Seveda so zborovalci izrekli dr. Gessmannu nezaupnico.

Nazori o konstituciji in pruski junkerji.

Pred par dnevi je izrekel pruski konservativni poslanec Oldenburg v nemškem državnem zboru, da zamore nemški cesar in pruski kralj vsaki čas naročiti enemu svojemu poročniku, naj vzame deset vojakov in zapre državni zbor. Somišljeniki so temu burno pritrdjevali. Socijalnodemokratski poslanec Ledebur je vprašal predsednika, če misli dati posl. Oldenburgu ukor radi omenjenih besed. In res je predsednik ukoril — posl. Ledeburja. Ta se je proti ukoru pritožil na zbornico, a večina zbornice je dala predsedniku prav!

In pri takih absolutistiških razmerah, ki vladajo v Nemčiji, bi nam hoteli naši vse-nemci predstavljati Nemčijo kakor nekaj Eldorado svobode!

Dnevne vesti.

Vprašanje Lloydovega arzenala rešeno. Od uradne strani nam javljajo: Me-sece že trajajoča poganja med vlado in upravo Lloydja radi nakupa zemljišč Lloydovega arzenala so dokončana v zadovoljstvo vseh udeležencev faktorjev. Po sklenjenem dogovoru bo na eni strani vlada razpolagala z zemljišči, ki jih je nujno treba za spopolnjenje Fran Josipovega pristanišča, v izvedenje gradbe za državne železnice in za prireditve zalag olja.

Na drugi strani pa bo „Stabilimentu“ tehnično omogočeno, da se loti že davno namerjanega povečanja ladijedelnice sv. Marka. Projekt gradbe novega arzenala se je opustil, ker ne bi bil Lloydja na korist. Pač pa se spojitev arzenala z jedno obstoječih ladijedelnice izvede na ta način, da bo na podlagi dogovora med avstrijskim Lloydom in stabilimentom mogla nadaljevati gradnja ladij avstr. Lloydja v ladijedelnici sv. Roka. Ta ladijedelnica se spremeni v samostojno družbo, v katero vstopi Avstr. Lloyd kakor veliki akcijonar. Razum tega dobi Lloyd na dosedanjih zemljiščih arzenala oba suha dokana in k tema spadajoči prostor za delavnice za popraviljanje, tako, da mu bo slej ko prej možno izvrševati reparature ladij v lastni režiji. — **Delavstvo, ki ostane na razpolago vsled opustitve Lloydovega arzenala, dobi delo deloma v povečanem obratu stabilimenta deloma v Lloydovih delavnicah za popraviljanje** in ostali v bližnjem sv. Roku, ki gospodarski spada k Trstu. Ladijedelnica v sv. Roku, ki je bila pred 3 leti preskrbljena z najmodernejimi mašinami, poseduje štiri skladišča, more se pa povečati tudi na šest. Sedaj produciira 20.000 ton na leto, povzdigniti pa jo je lahko na 30.000 ton. Poleg tega spajajo k zemljišču 86.000 metrov, na katerem je prirejena ladijedelnica, še druga zemljišča družbe v meri 130.000 kvadratnih metrov, tako, da bo namerovano povečanje ladijedelnice možno izvesti brez težav. Za povečane potrebe domačega ladijedelnštva sta torej na razpolago ladijedelnici pri sv. Roku in v Tržicu — poslednja, s produkcijsko zmogljivostjo 25.000 ton, je sposobna za razširjenje tako, da je možno postaviti na skladišče sedmero parnikov vsake veličine.

Izvedenje sklenjenega dogovora bo zahtevalo kake tri leta.

Poskus germanizacije na c. kr. okr. sodišču za civilne stvari v Trstu. Za izvršbe v smislu § 110 opr. reda so se na c. kr. okr. sodniji za civ. stvari v Trstu v zadnjem času uvedli formularji, ki značijo krščenje jezikovne enakopravnosti in nedoposten poskus uvedanja nemškega uradnega jezika. Navedeni § določuje način, kako se imajo izvršilnim potem uterjati sodne pristojbine, globe in slično. Za take uradne izvršbe so bile v rabi do pred malo časa pri c. kr. okr. sodniji za civ. stvari v Trstu slovenske in laške tiskovine, ki so bile sestavljene tako, da je bil na eni polovici strani uradni predlog za izvršbo v slovenskem ali laškem jeziku, na drugi polovici strani izvršilno dovolilo v istem jeziku. Nove tiskovine pa so bile v toliko izpremenjene, da je za Slovence uradni predlog sestavljen v nemškem in še-le izvršilno dovolilo v slovenskem jeziku, dočim so laške tiskovine ostale neizpremenjene.

Proti tej za nas naravnost žaljivi izpremembi, s katero se nas hoče celo na sodi-

ščih označiti kakor inferijorno narodnost, protestujemo najodločneje.

Ako pomislimo, da se je jezikovna enakopravnost na naših sodiščih naravnost skrupolozno varovala, dokler je stal na čelu c. kr. višjega deželnega sodišča v Trstu Nemec, blagopokojni Gertscher, in na čelu ostalih tržaških sodišč Italijani ali pa narodno indiferentni ljudje, potem moramo že izjaviti, da nikakor ne bomo trpeli, da se nam kratijo naše uže pridobljene pravice sedaj, ko stojijo na čelu nekaterih sodišč uradniki, ki se štejejo mej Slovane.

Mi od slovenskih uradnikov ne zahtevamo, da delajo politiko v uradu, toliko pa smemo zahtevati in bomo na pristojnem mestu tudi zahtevali, da spoštujejo naš jezik vsaj toliko, kolikor ga je spoštoval blagopokojni Gertscher.

Od slovenskih odvetnikov pa pričakujemo, da v vsakem slučaju kršenja jezikovne enakopravnosti ali sami uložijo pritožbo, ali pa slučaj naznanijo političnemu društvu „Edinost“.

Ples v korist „Lege nazionale“. — Predsinočnjem se je vršil v gledališču „Politeama Rossetti“ običajen vsakoleten ples v korist „Lege nazionale“. Nismo bili poleg, ker nam ne kaže, da bi podpirali priredbe, katerim je namen podpirati društva, ki smatra kot svojo prvo in glavno nalogo italijanizacijo slovenskih otrok.

Soditi po poročilih v „Piccolo“ in „Indipendente“, je izpadel ples sijajno. Na tem tudi nimamo povoda, da bi dvomili. Zanimivo pa je, kar piše „Indipendente“ o nekem incidentu, ki se je pripetil na veselici. „Indipendente“ piše med drugim:

„Po stopnicah je prišla, spremljana od skupine mladeničev, ki so peli patrijiotične pesmi, ljubeznjiva maska, oblečena republikanski: držala je v rokah palico „alla Tosca“ s trobojnimi trakovi. Umeje se, da se je takoj približal nek komisar (ki je prišel, kakor pravijo še-le pred kratkim) maski, ter zahteval od iste, da mora odložiti trakove. Da bi se pa to zgodilo čimprej je začel kar sam z delom. Ali slabo je naletel: Množica se je zabavala s tem, da ga je odrivala, smeječ se in pevajoč, in, kakor se zdi, prepevajoč ga. Dejstvo je, da se je imenovani komisar umaknil do zida, kjer je od vseh strani obkoljen potegnil sabljo. Ali došlo je še huje: Zagrabil ga je nekdo za roko in mu zlomil sabljo. Potem so bila odprta neka postranska vrata in komisar, ki je med tem povrnil trobojne trakove, je bil prisiljen, da je odšel.“

Nadejamo se, da se bo dotični komisar spomnil, da če že ni vredno, pa vsaj ni primerno zaplenjati trobojne trakove, na vsak način pa da nespodobnost kakega funkcionarja ne sme provzročati neredov.“

Mislino da govori „Indipendente“ jasno dovolj. Vendar mi smo se o stvari informirali in dognali sledeče:

Na oder se je prikazal italijanski bersagliero (garibaldinec) z italijansko trikoloro v roki. Policijski kancelist Lovišček, ki je zastopal policijsko oblast na „Legini“ slavnosti, je pristopil in hotel konfiscirati trobojnico. Množica ga je na to naskočila. Zlomili so mu sabljo, ga vrgli na tla, ga valjali po tleh ter mu raztrgali uniformo. Mož leži danes bolan v postelji!

To vse se je zgodilo v Trstu, dne 1. februarja 1910, na veselici „Lege nazionale“!

Italijani in Slovenci. V zadnjem času je začel kazati znanstveni svet v Italiji veliko zanimanje za nas Slovence. Menda ne grešimo veliko, če povdarjamo, da utegne biti to posledica naših nastopov o priliki raznih volitev.

Med drugim smo doznali, da se je obrnila znanstvena akademija v Florenci na nekatere slovenske gospode v Ljubljani za neka pojasnila o Truberju in začetkih slovenske literature sploh; ali ni enemu vprašanemu se baje ni zdelo vredno, da bi bil odgovoril. Ne vemo, ali naj bi označili to postopanje z indolenco, ali komedijenco. Gotovo pa je, to zelo obžalovanja vredno. —

Mesto da bi bili veseli, da se tuji zanimajo za nas, ter da bi jim šli na sploh na roko, tuji ne dobivajo niti odgovora, ko nas vprašujejo o naših razmerah. Sodba, ki si jo vstvarijo o nas na tak način gotovo ne more izpasti posebno ugodno!

Vrdelskega „Sokola“ I redni občni zbor se je vršil dne 30. jan. 1910 v „Narodnem domu“ v Vrdeli. Otvoril in vodil ga je br. starosta Ant. Grmek. Pozdravil je navzoče sestre, brate in došle goste. Zahvalil se je najpristrčneje vsem onim, ki so pripomogli, da je društvo dosedaj vspešno delovalo. V prvi vrsti vaditeljima br. V. Modrijanu ter br. I. Perhavicu. Dalje g. c. Veri Ponikvar, ki je vodila ženski naraščaj, g. Peliconu za glaske, listu „Edinost“, ki je prijavljal društvu potrebna naznanila. Posebno pa g. E. Adamiču, ki je prevzel in vodil naš skromni pevski zbor.

Na to je podal tajnik br. Josip Kernev v kratkih potezah splošno sliko o zunanjem in notranjem delovanju društva v kratki štirimesečni dobi njega obstanka. Omenil je javne nastope društva, sodelovanja in pešizlete, ki jih je prirejal vrdelski „Sokol“. Vse prireditve so v vsakem oziru dobro uspelo. Delo v društvu je bil tudi dovoljno. Odborovih sej je bilo 6. — Nabavilo se je mnogo telovadnega orodja, ustanovilo fond za društveno zastavo, ter poskrbelo za

druge manj važne stvari. — Vaditelj br. I. Perhavec je poročal natančneje o telovadbi. Telovadilo se je marljivo posebno v začetku in sicer v štirih oddelkih: redni telovadci, telovadkinje, moški in ženski naraščaji.

Glasom blagajniškega poročila, ki ga je podal br. I. Kariž, je imelo društvo 955.75 K dohodkov in 867.94 stroškov. Slednjič je poročal br. Fr. Udovič o društvenem premoženju, ki je zelo zadovoljivo. Na to se je vršila volitev. Izvoljeni so bili: za starosta: br. Ant. Grmek, za podst. br. Ant. Svab, za načelnika br. I. Perhavec, za odbornike: bratje: Josip Kariž, I. Kernev, Sv. Kolombin, H. Schmidt, V. Trobec, Fr. Udovič. Za namestnika br. I. Gasperšič in br. M. Negode. Za računsko preglednika: br. S. Negode in br. Fran Ponikvar. Izvolilo se je naposled 2 delegata na občni zbor „Primorske župe“.

Razpravljalo se je nato o denarnih prispekih členov in naraščaja ter sklenilo da se naraščaj popolnoma oprosti dosedanjih mesečnih prispevkov, da se s tem tudi onim, ki jih je to menda oviralo, omogoči vstop v telovadnico.

Brat starosta se je na to zahvalil zborovalcem za udeležbo ter zaključil občni zbor. Na tem občnem zboru, vrdelskega „Sokola“ smo izprevideli, da je njegov obstanek opravičen in koristen. Deluje vspešno namenu sokolstva odgovarjajoče, t. j. skrbi za telesno in duševno vzgojo slovenske mladine v tem okraju. Vrdelčani, pošiljajte svoje otroke, svoje sestre in brate, v telovadnico vrdelskega „Sokola“ ter postanite njegovi člani tudi vi da bo njegova sila večja in večji uspeh njegovega dela. — Na zdar!

Zahvala. Podpisani se tem potom najiskreneje zahvaljuje svojim sodelavcem Slovincem v arsenalu, ki so mu pripomogli v pokritje stroškov povodom smrti v družini. Še enkrat srčna hvala!

Anton Lukač
delavec v Lloydov. arsen.

Smotke se podraže. Meseca julija se povišajo cene smotk in cigaret v smislu dogovora, sklenjenega med merodajnimi faktorji. V tem oziru se vršijo pogajanja tudi med ogrsko vlado in tobačno upravo.

Tržaška mala kronika.

Napad na raznašalko „Edinosti“. Včeraj jutro je oddala raznašalka „Edinosti“ list tudi v kavarni „Reclam“, kakor po navadi. Na vratih jo je vstavil nek človek, ki jo ni pustil naprej, ko je videl da nosi „Edinosti“, češ, da „ščave“ ne pusti naprej. Stopil je vmes natak in rekel dotičniku, naj pusti raznašalko naprej, na kar je ta zagrozil, da bo žensko oklofotal. Natakar jo je na to potisnil v kuhinjo. Med tem je šel mimo kavarne nek redar. Naša raznašalka je skočila na cesto, ter povedala celo zadevo redarju. Dotičnik je hotel na to zbežati, a redar ga je takoj vlovil in si zabilježil njegovo ime. Junak, ki je poskusil svojo korajžo na ženski, se zove Erminio Lorenzini in stanuje P. Piccola št. 41.

Poskušeni samomor. Včeraj okoli 5. ure popoldne si je blizu vile Revoltella pri Lovcu hotel vzeti življenje mornar v tukajšnjem pristanišču vsidrane torpedovke s tem, da si je sprožil pod brado kroglo iz revolverja. Rana ni težka. Mornarju je prožila prvo pomoč zdravniška postaja, ki ga je dala spraviti v vojaško bolnišnico.

Turški topovi in municije v Trstu. Minoli teden so v Soluna na račun turške vlade vkrcali na Lloydov parnik „Ahiles“, 6 topov, 2000 pušk in 300 zabojev projektilov. Ta naklad so imeli izkrcati v Medui, da bi ga potem spravili naprej v Albanijo. Ker je na morju besnel hud vihar, se ni mogel parnik dotakniti onega pristanišča in je privozil turško municijo v Trst.

Pogreb na visokem morju. Ko je Lloydov parnik „Melpomene“, ki je včeraj prispel v Trst z nakladom kave, plul po Atlantskem oceanu, je dne 11. januarja umrl težak Ivan Duda iz Cresca, rojen l. 1887. Po običajnih ceremonijah so truplo dne 12. januarja pogreznili v morje.

In zopet regnikoli. — Anton Kocijančič iz Podgrada, natakar pri trvdri Battista, ki je včeraj delal pred skladiščem Lloydja v prosti luki, je bil brutalno naklešen od regnikov Ivana Foschi, star 31 let, in Ferdinanda Fabrin, star 27 let iz Rimini. Vzrok konkurtenca zavist.

Loterijske števile, izžrebane dne 1. februarja:

Praga	60	56	43	76	26
Lvov	28	49	56	19	31

Koledar in vreme. Danes: Blaž šk. — Jutri: Andrej Korz. šk.

Temperatura včeraj: ob 2. uri popoldne + 6.5° Cels. — Vreme včeraj: oblačno deževno.

Naše gledališče.

Sinoči se je pred dobro obiskano hišo igrala burka „Prostozidarji“. Uprav predpustno razposajena komedija je spravljala občinstvo neprenehoma v gromovit smeh. Gost gospod Verovšek je bil burno pozdravljen.

V nedeljo radi Sokolove maškarade ne bo naše gledališče priredilo nikake predstave.

Društvene vesti.

Odbor pevskega društva „Ilirija“ naznanja vsem bivšim in sedaj delujočim članom, da se vršijo pevske vaje redno vsak torek in petek od 8.—10. ure zvečer v društvenih prostorih ul. Montecchi št. 15 prtl. Vabijo se novi pevci in pevke; prav z velikim veseljem pa vsprejemamo brate Hrvate, ki so se prijavili v kolo naše „Ilirije“. Znano je da ima naše pevsko društvo dobre moči: pevce, ki pojejo že 20 let in so že osiveli pri društvu; potrebujemo pa tudi novih, mladih ljudi. O naših nastopih govori mnenje sl. občinstva.

„Ilirija“ priredi letošnje leto več samostojnih veselic in družabnih sestankov. Eden prvih se priredi na pustni torek, potem na Jožefovo dne 19. marca pri g. Babiču tradicionalna zabava, na Velikonočni ponedeljek društven izlet avgusta meseca obletnico obstanka društva in septembra meseca veliki koncert v tržaškem „Nar. domu“. Kdor se želi letošnje leto razveseljati v krogu „Ilirijašev“, naj pride čim prej k pevskim vajam!

Telovadno društvo „Sokol“ v Trstu.

Danes zvečer ob 9. uri se vrši plesna vaja, pri kateri se bo učilo pod vodstvom brata prof. Umeka novo „Sokolsko polko“ za Sokolsko maskarado. — Oni, ki bi radi plesali ta novi ples so uljudno vabljeni, da se vaje gotovo udeležijo. Želeti bi bilo, da se jih prijavi kolikor mogoče veliko število. Veselični odsek.

Slov. akad. društvo „Ilirija“ v Pragi vabi na redni občni zbor slovensk. akad. društva „Ilirija“ v Pragi, ki se vrši dne 4. januarja 1910 ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih, Praga II. Melounova ulica 4. I. Slovanski gostje dobrodošli.

Književnost in umetnost

Mamsell Nitouche. — Minolo nedeljo smo doživeli prvi operetni večer v našem gledališču. Čitalnica pri sv. Jakobu je uprizorila znano priljubljeno francosko opereto z zgornjim naslovom. Zanimanje za to predstavo je bilo veliko, o čemer je pričal naravnost ogromni obisk; bilo je v gledališču ljudij, ki jih sicer ni videti na naših predstavah.

Uprizoritev je v splošnem nudila več, nego se je pričakovalo. Vendar se je videlo na vsem, da prirejajo diletanzi. Igrali so v hitrem tempu, kar priča o marljivem pripravljanju. Duha te operete pa uprizoritelji niso prav pogodili, ker vloge zahtevajo finega humorja in komike, ne pa igranja v žanru burke. V tem je bil ravno vzrok, da se je mnogo pretiravalo.

Glavna moč je bila bivša igralka našega gledališča g. ca Janova. Nastopila je ta večer v vlogi, ki je posebno odgovarjala njenim igralskim naravi. Bila je jako dobra subretka s temperamentno igro. V prvem dejanju je kaj dobro pogodila prikljčenost napram svoji predstojnici. Najmanj je vspevala kakor šansonetka v drugem aktu, ker so bili nekateri momenti v estetičnem oziru pretirani. Jako buršikozno se pa je držala v tretjem dejanju kakor vojak.

V pevskega pogledu je pokazala, odkar je nismo čuli, lep napredek. Glas je lepo uglasen in še precej gibčen. Primanjkuje pa mu naravnega sijaja. Svoj glas je uporabljala diskretno; zato pa ni mogla nadvladati zbora.

Ugodno nas je presenetil g. Požar, st. v vlogi Celestina. Bil je dober partner gospice Janove. Njegov glas je za karikaturno petje jako prikladen. Tudi njegovo igranje je bilo živahno; sem in tja je uhalo preveč v ton burke.

Vlogo sitnega majorja je igral g. Čelski, ki je še najbolj samostojno ustvaril svoj tip. Dober je bil g. Dobčnik v vlogi pijanega vojaka. Le predrastičen je bil. Njegov sicer jako lep glas je v visokih legah ta večer odrekal.

O g. Angeljskem pa moramo odkrito reči, da je prevzel nalogo, kateri ni bil kos. Njegov glas je sicer v višinah lep lirichen tenor, ki pa v srednjih legah nikakor ne prihaja do veljave. Zaradi tega je tudi popolnoma zavozil svojo nastopno pesem v drugem dejanju in potegnil za seboj tudi zbor, kar je napravilo na poslušalce mučen utis. V igri pa bi bil moral biti kakor oficir in ljubimec, bolj eleganten in čutstven.

Ostale vloge, kakor n. pr. g. Velušček kot ravnatelj, potem gospica Kompara kot Korina in drugi z bolj neznatnimi vlogami so bili na svojem mestu; posebno pa je ugajala g-a Dobčnikova s primerno in dostojno igro v vlogi predstojnice.

Zbor je odgovarjal najboljšje zahtevam operete. Orkester je bil v splošnem dober. Razpolagal je z nekaterimi dobrimi močmi, vendar je bil radi nekaterih slabjših instrumentov v tihih momentih ne uglasen. Sicer se je dobro držal toliko kakor spremljevalec posamičnih točkov, kolikor v izvajanju čisto instrumentalnih komadov. Za to gre zasluga mlademu kapelniku g. Poliču, ki se je takrat pokazal energičnega; videlo se mu je, da se je tudi on jako vestno pripravil. Želimo mu, da bi napredoval in se spopolnjeval, ker je res muzikaličen talent.

Režiji bi bilo oporekati marsikaj. Ne razumemo, kako so prišla n. pr. črnorumeni vrata v francosko vojašnico.

H koncu odkrito, ali dobrohotno besedo, ne le na adreso nedeljskih uprizoriteljev, ampak sploh vseh društev in posaničnikov. Vsakdo naj dobro premisli, predno si nadevje nalogo, ki presega njegove moči in njegov delokrog. Rajše manje in to dobro, nego pa veliko in pomanjkljivo. Sosebno našim pevskim društvom bi dobrohotno priporočali, naj ne tvegajo predstav z nerazmerno velikimi troški, ko tudi v najboljšem slučaju doseženi finančni uspehi ni v nikakem razmerju z dolgim trudom, ali pa bi jih mogel neuspeh celo zelo težko finančno zadeti, kar bi moglo postati usodno za društvo.

Vkljub temu nasvetu pa izrekamo št. Jakobski čitalnici vse priznanje in pohvalo na nje delavnosti, požrtvovalnosti, agilnosti in pogumu.

Vesti iz Goriške.

Telovadno društvo Sokol v Mirnu je imelo v soboto v odlični telovadnici pri gosp. Budihnu maskaradni ples. Po pravici lahko rečemo, da je bil to majhen lanski planinski ples goriški. Tukaj si videl vrtni se staro in mlado, vrle sokole, maske in dekleta v narodnih nošah.

Vsa zabava je bila jako animirana in je trajala do ranega jutra. Dokaz, da so bili vsi gostje zadovoljni je, da se po polnočnem odmoru dvorana ni izpraznila.

Upamo zatorej da se nas cenj. gostje o prihodnji priliki ravno tako spomnijo in obetamo jim, kar je v naših močeh, še boljše zabave.

Zahvaljujemo se jim konečno za obilno udeležbo. Na zdar!

Kolesarsko društvo „Gorica“ v Gori priredi v nedeljo dne 6. t. m. v dvorani pri „Zlatnem Jelenu“ svoj običajni društveni ples. Pričetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za člene 1 K, za nečlene 2 K, dame vstopnine proste. — (Posebna vabila se ne razpošiljajo).

Podruž. „Jugoslovanskih želez.“ in „Nar. del. organizacija v Kanalu“ priredi na pustni torek, dne 8. t. m. v Kanalu v prostorih hotela „pri Zlatem levu“ društveni plesni venček. Začetek ob 7. uri zvečer. — Svirala bo godba iz Kojškega. Vstopnina za člene N. D. O. in Ž. J. Ž. 1.50 K, za nečlene 2 K. — Dame proste. — Vstop dovoljen le vabljenim in po njih uvedenim gostom.

Roditeljski sestanek je priredilo v nedeljo učiteljstvo v Dutovljah. Sestanka se je udeležilo občinstvo v zelo

Dober svet je zlata vreden, vzdihuje marsikateri družinski oče in mati, ako nastanejo pri njihovih ljubljencih ali njih samih bolezni, a ni nobenega zdravnika v bližini in vsa domača zdravila ne pomagajo nič. In vendar je gotova pomoč takoj pri roki pri vsaki obolevosti: pri krčih, nezvesti, pehanju, napadih kašlja, zagrljenosti, bolečinah in vrtu, pri ranitvah itd. Ta gotova pomoč, ali pa vsaj odpomoč, dokler ne pribiti zdravnik, obstoja v tem, da se ima vsak čas na razpolago izborno in s vspehom uporabljeno domače zdravilo: Thierry-ev balzam in mazilo iz vrtnic. Vsakdo naj uporablja vedno le to sredstvo in naj ne meče proč denarja za druge preparate, katere se priporoča s sleparsko reklamo a so samo pesek v oči. Ta svet je zelo po ceni, ker z malimi sredstvi se odvrne lahko veliko zlo. Čitajte tozadevni oglaš!

ZDRAVNIK

Dr. D. Karaman

specijalist za notranje bolezni in za bolezni na dihalih (grlo in nos)

Ordinuje na svojem stanovanju TRST, CORSO 14.

od 11.1/2 do 1.1/2 in od 4.1/2 do 5.1/2 pop. TELEFON 115/IV.

Nova prodajalnica ur in dragocenosti

G. BUCHER

(ex drug Drag. Vekjeta)

CORSO št. 36 — TRST

Kupuje strojno prodajal. DRAG. VEKJETA.

Bogati izbor zlatnine, srebrnine, dragocenosti in žepnih ur. Kupuje in zamenjuje stare zlate in srebre z novimi predmeti. — Sprejema narečbo in popravila vsakovrstne, srebrne in žepne ure. — G. B. Osebo znanje.

Guerrino Marcon

Trst - ulica Tivarnela št. 3

Telefon 16-64.

ZALOGA VSAKOVRSNEGA

Oglja in Premoga.

Same pristni balzam se dobi v lekarni Angeli varuh A. Thierry v Pregradi pri Rogatu.

Lekar^{narja} A. Thierry balzam

(postavno obvarovan)

Pristen samo z NUNO kot varstveno znamko.

Učinkuje proti želodčnim krčem, napežu, slabemu prebavljanju, kašlju, pljučnim in prsnim boleznim, zagrljenju itd. — Čisti rane, ublažuje bolesti, 12 malih ali 6 dvojnih steklenic, ali pa velika posebna steklenica K 5.

Lekarnarja Antona Thierry pristno mazilo iz VRTNIC

(CENTIFOLIUM) zanesljivo učinkuje pri oteklinah, ranitvah, vnetjih, 2 lončca K 3 60. N-slovija se na lekarno:

A. THIERRY, PREGRADA pri ROGATCU : Dobl se v vseh lekarnah.

Slovinci in Slovani vseh dežel!

Kadar potujete skozi Trst, ali pridite v Trst, ne odpotujte, predno ste obiskali znano trgovino „All' Alpinista“ TRST, Ulica vino SAN SEBASTIANO št. 7.

In vi, Čehi tu bivajoči, vedite, da lastnik te trgovine je rodom Čeh in govori vaš lep jezik. — Njegova trgovina ima vse potrebščine za hribolazce in potovalce sploh.

Udani D. Arnstein.

Specijaliteta: usnjati predmeti kakor na primer: kovčegi, torbice itd. poznane tovarne Frano Zeller na Dunaju. Predmeti pripravljeni za darila. — Nepremočljivi angleški plašči tvrde Bought P. Frankenstein & Sons. ■■■■■

Po nizki ceni

se dobijo hišne in kuhinjske potrebščine, orodja za razna rokodelstva ter železnine. Bogat izbor lončene posode, pri UMBERTO CESCÀ, TRST

Via della Caserma št. 11.

Prave praktične žepne svetiljke „IMPERATOR“ po Kron 2-50 komad.

Namizne jabolka

v cenah po Kr 24—26—28 za 100 kilo iz kolodvora Litija proti povzetju, razpošilja J. RAZBORŠEK, Šmartno pri Litiji. — 5 kg korbica franco K 2-60

Ulica Campanile št. 23

samo

do 24. februvarja t. l.

radi opustitve trgovine

sem prisiljen prodati vse blago.

	Kron
Moške obleke iz sukna . . .	13.—
Ulster	17.—
Površniki	10.—
Moške srajce	1.—
Moški čevlji	6.—
Dežniki	2-50
Nogovice	—20

Tvornica --- dežnikov

PAOLO MINOLA

Je preskrbljena ob priliki preselitve na Corso št. 37 tik tvrde GREINITZ

Z raznovrstn. dežniki

od najnavadnejše do najfinejše vrste.

Giovanni di Giov. Kanobel

Pošiljatve, komisije in zastopstva.

Sprejema plačila carine za vsakovrstno blago, prejeme in oddaje na domu, pošiljatve po morju in železnici. Prejem kovčegov kakor tudi prevažanje pohištva v mestu na vse kraje.

TRST, ulica Anastasio št. 10, TRST

Telefon št. 2387.

Michele Zeppar, Trst, ul. S. Giovanni 6 in 12

TELEFON št. 11-85

s podružnico v Zadru

Zaloga

majoličnih peči in

štedilnikov (Sparherd)

lastnega izdelka.

Edino zastopstvo tovar.

majoličnih peči: Carl

Mayer's Söbne, Blansko

Izbera plošč

za stene kakor tud

za štedilnike.

Majolič. peči izdelane za

trajen ogorj, uporabljive

tudi na plin.

„AGLI ANTICHI CAMPI ELISI“ :: TRST

HOTEL BALIKAN

Brz.: ZADRUGA - Trst
Telef. št. 1631 interurban
Žago v Seteski (Bohinj)
Letna produkcija
== K 1.000.000 ==